

Norsk Ornitologisk Forening (NOF)

Sandgata 30 B
N-7012 Trondheim

Telefon: (+ 47) 73 84 16 40
Bankgiro: 4358.50.12840
Org. nr.: 970 089 748 NVA

e-post: nof@birdlife.no internett: www.birdlife.no

Landbruks- og matdepartementet

Deres ref.	Deres kontaktperson	Vår ref.	Vår kontaktperson	Dato
			Martin Eggen	10.10.2017

Endringer i reglene om nydyrking - forbud mot nydyrking av myr. Høringsvar fra Norsk Ornitologisk Forening (NOF).

NOF har gjennom lang tid jobbet med spørsmål knyttet til nydyrking, først og fremst som høringsinstans og part i lokale nydyrkingstillatelser. Som kjent er myr og våtmarksområder viktige arealer for naturmangfold generelt og kanskje fugler spesielt.

Myr og våtmark fungerer som velegnede hekkeplasser og spiskammer for en rekke fuglearter gjennom høy primærproduksjon av biomasse (vannplanter, insekter o.l.). Økosystemtjenester som flomdemping, rensing og regulering av vannstand kommer også i høyeste grad fugler til gode. Gjeldende bestemmelser i forskriften om nydyrking skal balansere jordbrukets interesser og verdien av naturmangfold og landskap. Selv om denne høringen er et resultat av politiske beslutninger tatt med utgangspunkt i klimahensyn, vil vi med vår høringsuttalelse understreke verdien også for naturverdier og økosystemtjenester.

NOF ønsker stans i nydyrking av myr i Norge, og at det ikke åpnes opp for dispensasjoner fra forbudet. Med dette som bakgrunn er vi glade for at Landbruks- og matdepartementet ønsker et generelt forbud mot nydyrking av myr. Et reelt og sterkt forbud mot dyrking av myr vil være samfunnsøkonomisk lønnsomt, bidra til å minke Norges klimagassutslipp, bidra til å oppfylle internasjonale forpliktelser gjennom blant annet Ramsar-konvensjonen, samt være udiskutabelt positivt for naturmangfold og fugler.

Noen hovedpunkter i vårt høringsvar:

- Restarealer med myr og våtmark er kritisk viktig naturareal for mange truede fuglearter i jordbrukets kulturlandskap. Restarealene er ofte siste skanse for arter som har sin naturlige utbredelse i områder som nå er dominert av jordbruk. Flere typer vadefugler har historisk blitt fortrent fra tidligere leveområder pga. nydyrking. Tap av restarealer, og myr spesielt, må opphøre der presset og naturverdiene er størst, som på Jæren og Lista.
- Mer myr må vernes etter Naturmangfoldloven, og sjeldne myrtyper og myr som er viktig for rødlistede arter må prioriteres. Faglige råd tilsier at dette må skje i regioner der man tradisjonelt har nydyrket store arealer, og som fortsatt er områder der det omdisponeres myr til jordbruksareal. Det er kun et generelt forbud mot nydyrking som kan stanse et gradvis tap av myr som følge av denne aktiviteten.
- Det er unødvendig å nydyrke myr, og det er lite klokt sett fra et helhetssyn der klimaregnskapet, økosystemtjenestene og internasjonale forpliktelser er tatt med.
- En økning av nydyrket areal må skje i dyrkbar mineraljord i regioner der denne finnes. Dette gjøres kun ved at forskriften om nydyrking ikke åpner for dispensasjoner fra det generelle forbudet mot dyrking av myr.

- Stans i nydyrking av myr er et viktig grep for å ivareta naturareal. Men for å minske presset som følger av ønsket om nydyrking, er det viktig at regjeringen fører en politikk som verner om matjorda, og stanser nedbyggingen av jordbruksareal. Man bør legge til rette for en variert sammensetning av jordbruk over hele landet som er tilpasset det lokale ressursgrunnlaget. Å stanse nedleggelse av småbruk som holder jordbruksareal i hevd er en forutsetning for å hindre at areal går tapt.
- Et forbud mot nydyrking av myr vil imøtekomme krav fra Biomangfoldkonvensjonen og Ramsarkonvensjonen. Sistnevnte legger stor vekt på «wise use of wetlands», som omfatter all våtmark.
- Forslag til ny forskrift for nydyrking inkluderer fortsatt paragrafer som gir kommunene den argumentasjonen de trenger for å kunne gi dispensasjoner fra et generelt forbud mot nydyrking av myr. Dette gjelder § 1 (formål) og § 5 (forhold av betydning for avgjørelsen). NOF foreslår å stramme inn det lokale handlingsrommet, og kommer med konkrete endringsforslag.
- NOF vil advare mot de endringer i forskriften som kan gjøre det enklere å få tillatelser til å dyrke opp areal som **ikke** er myr. Vi viser til gjeldende forskrift der det i paragraf 5, første ledd, er fastslått følgende: «Ved denne vektleggingen (om å gi dyrkingstillatelse) skal det tas hensyn til om det på arealet er sjeldne miljøverdier og hvor sjeldne miljøverdiene er». I forslaget til ny forskrift, er denne setningen tatt bort. I gjeldende forskrift er det også uttalt i paragraf 6 at for nydyrking over 50 dekar kan godkjenning ikke gis med mindre tiltaket er konsekvensutredet. I forslaget til ny forskrift er dette myket opp ved at det nå kun skal vurderes konsekvensutredning ved nydyrking over 50 dekar. For NOF er det viktig at det stilles klare miljøkrav også til nydyrking av arealer som ikke er klassifisert som myr.
- Landbruks- og matdepartementet ber om innspill til eventuelle kriterier som skal legges til grunn for dispensasjon baser på såkalte «særskilte tilfeller». For det første er dermed ikke forskriftsforslaget fullstendig utformet, siden kriterier for evt. dispensasjoner mangler. Det betyr at det må gjennomføres en ny høring etter denne førstegangshøringen. Dernest frykter vi at eventuelle kriterier som grunnlag for dispensasjon vil omfavne for vidt og gi åpning for lokale tolkninger, og at et forbud mot nydyrking av myr dermed ikke blir et reelt forbud.
- Dersom det likevel åpnes opp for dispensasjoner fra forbudet mot nydyrking av myr, ønsker NOF at det defineres klare geografiske områder der dispensasjoner ikke skal gis, og at dette hjemles juridisk i forskriften.

Kort om fugler og myr

Artsutvalget av fugler på myr avhenger av geografisk beliggenhet, type myr, landskapsmessige kvaliteter og særegenheter i nærliggende arealer. Myr og våtmark er generelt viktige biotoper for vadefugler, gressender, kjerrsangere, riksefugler, en rekke spurvefugler m.m. Men fugler er bare unntaksvis knyttet til én enkelt biotop, og forflytter seg som regel mye gjennom døgnnet og året. Et variert landskap som imøtekommer de ulike behovene fuglene har er ofte avgjørende for at de finner gode leveforhold. Tradisjonelt har norske jordbruksområder bestått av slike varierte landskap, med mosaikker av dyrket areal, beitemark, våtmarker og blomsterenger. Dessverre er det ofte de landskapstypene som bidrar til denne diversiteten som er mest utsatt for ønsket om nydyrking, ofte i regioner der presset også historisk sett har vært betydelig.

Myrrikse (sterkt truet; EN), åkerrikse (EN), vipe (EN), svarthalespove (EN), brushane (EN), storspove (sårbar; VU), vannrikse (VU) gresshoppesanger (nær truet; NT), stær (NT), taksvale (NT), gulspurv (NT) er noen av norske fugleartene på rødlista som kan bli berørt når arealer nydyrkes. For oversikt over våtmarksarter på rødlista viser vi til Henriksen og Hilmo (2015). For noen av disse artene er

myrareal av stor betydning, mens andre er mer avhengige av beitemark og fuktareal, for eksempel til næringssøk. Nydyrking av fuktareal som ikke kategoriseres som myr kan derfor også være negativt for fugler. Også arter med stor lokal og regional tilbakegang har myr som viktige leveområder. Blant disse er våtmarksspesialistene rødstilk og enkeltbekkasin. Et videre tap av myr og våtmark vil kunne føre disse artene inn på rødlista. Til tross for at man er klar over konsekvensene for naturmangfoldet, er hele 70 000 daa myr nydyrket etter 1990 (Bárcena mfl. 2016).

Stortinget har bedt om vern av naturtyper og økosystemer som i dag er mindre godt dekket av vern. NINA-rapport 535 «Naturfaglig evaluering av norske verneområder» trekker frem følgende naturtyper som lite representert: Våtmarksområder, myr i lavereliggende og kystnære områder, ulike naturtyper i kulturlandskapet og de fleste naturtyper i skog (Framstad, 2010). Miljødirektoratet er i gang med en prosess for å gjennomføre såkalt «supplerende vern». Dette vil være positivt for en rekke truede arter. De økologiske funksjonene av myr og annen våtmark kan ikke understrekes nok. Arealene er ofte små, men kan være kritisk viktige for store antall individer. Svaler og ulike småfugler finner insekter her, og under høst- og vårtrekket får områdene besøk av langveisfarende trekkfugler. For NOF er det viktig å understreke at selv om noen myrareal kan være viktigere for fugler og naturmangfold enn andre, og bør vernes etter kongelig resolusjon, er det kun et generelt forbud mot nydyrking av myr og våtmark som kan stanse et gradvis tap av disse biotopene.

Regionalt har oppdyrking av areal hatt store konsekvenser for fuglelivet. Ikke minst gjelder dette i intensivt drevet jordbruksområder som Lista i Vest-Agder og Jæren i Rogaland. Også viktige fugleforekomster i andre områder, som f.eks. hekkende storspover på Frøya eller i Lofoten, trues dersom flere myrområder forsvinner. Her er et uforbeholdent opphør av nydyrkingen av myr nødvendig for å stanse tapet av naturmangfold. Særlig artsrike myrer i lavlandet har vært utsatte for nydyrking, noe som har gått på bekostning av naturverdier. Blant annet er «rikere myrflate» og «rikere myrkant» er oppført som sterkt truet (EN) i rødlista for naturtyper (Lindgaard og Henriksen, 2011).

Resultatet er at mange av artene i noen regioner ikke har levedyktige bestander, eller har forsvunnet der nydyrkingen har vært særlig intens. Her kan bare våtmarksrestaurering gjenopprette tidligere skader. Dagens regelverk er strammet inn slik at man har muligheter til å ta hensyn til slike særlig artsrike myr- og våtmarksområder. Nydyrking av myr er søknadspliktig, og kommunene kan nekte nydyrking hvis viktige naturverdier går tapt. Evalueringer gjort blant annet av Fylkesmannen i Rogaland, viser imidlertid at det gis dyrkingstillatelse i det store flertall av saker, også i saker hvor det er dokumentert store miljøverdier. NOF har gjennom praktisk erfaring og vår innsikt i nydyrkningsaker sett at dagens regelverk ikke har klart å stanse en negativ utvikling for naturmangfoldet tilknyttet myr og restarealer i jordbrukets kulturlandskap.

Et forbud må ta hensyn til totale kostnader ved nydyrking

Myr har blitt og blir dyrket opp i stor stil pga. isolert sett lave dyrkingskostnader. Når man nydyrker myr dreneres vannet ut. Når vannet renner bort, slipper oksygen til, og karboninnholdet i torva forsvinner til atmosfæren (Bárcena mfl. 2016). Oppdyrkingen av myr illustrerer at hensynet til matproduksjon har vært prioritert foran ivaretagelse av klima, biologisk mangfold og økosystemtjenester som flomvern og rensing.

De totale kostnadene av nydyrking av myr blir ikke ivaretatt gjennom dagens regelverk, blant annet klimagassutslipp og tap av økosystemtjenester. Dersom man tillater å nydyrke myr, må dette kompenseres med dyrere klimatiltak i landbruket eller i samfunnet for øvrig. Skal utslippene kompenseres for ved kvotekjøp i utlandet, har også dette betydelige kostnader. Legger man til verdien av økosystemtjenester økes kostnadene ved nydyrking av myr ytterligere. En stans i all nydyrking av

myr er dermed det mest kostnadseffektive klimatiltaket som kan innføres i landbruket, med stor betydning for fugler og øvrig naturmangfold. Bárcena mfl. (2016) skriver at restriksjoner mot nydyrking av myr er samfunnsøkonomisk lønnsomt og ventes å gi en årlig gevinst på ca. 500 kr per dekar for de arealene som ellers ville blitt dyrket.

Unødvendig å dyrke myr

Dyrking av myr er unødvendig for videre vekst i landbruket. Selv om målet om 20 prosent økning i nasjonal matproduksjon innen 2030 jf. «Meld. St. 9 (2011–2012) *Landbruks- og matpolitikken — Velkommen til bords*» delvis skal tas gjennom økt arealproduktivitet, er det behov for noe nytt dyrkingsareal. Det samlede nydyrkingsbehovet anslås til å ligge på 1–1,5 millioner daa. Denne økningen må komme der det er alternativ dyrkbar mineraljord. Vi har store reserver med slike områder. For tiden ligger aktiviteten i nydyrking av myr på om lag 2000 daa per år. Slike nydyrkede arealer brukes til grasproduksjon, og i liten grad til korn- og annen matproduksjon.

Ikke alle kommuner har tilstrekkelige arealer for å sikre en økning i matproduksjonen dersom myr ikke tas i bruk. Det er viktig at klima- og naturhensyn veier tyngst også i slike områder. Bárcena mfl. (2016) er at restriksjoner mot nydyrking av myr i liten grad begrenser mulighetene for matproduksjon. Rapporten konkluderer med at et forbud mot nydyrking vil redusere klimagassutslippene med mellom 200 000–600 000 tonn CO₂-ekvivalenter frem mot 2050, avhengig av hvor store arealer myr som ville blitt nydyrket uten et forbud.

Stans i nydyrking av myr er et viktig grep for å ivareta naturareal. For å minske ønsket om nydyrking av myr understreker NOF betydningen av at regjeringen fører en helhetlig politikk med dette som mål. Matjorda må vernes, og man må stanse nedbyggingen av jordbruksarealer til andre formål. Dette vil redusere behovet for nydyrking, også i regioner der alternative nydyrkingsarealer er mangelvare. Man bør i tillegg legge til rette for levedyktige småbruk over hele landet, og stanse nedleggelse av mindre gårder som holder jord i hevd. Her er rammer og subsidier for jordbruket avgjørende.

Stans i nydyrking av myr for å imøtekomme nasjonale forpliktelser

Ramsarkonvensjonen

Ramsarkonvensjonen ble ratifisert av Norge i 1974. Konvensjonen omfatter ivaretagelse av våtmarker i bred forstand - både som leveområde for flora og fauna, og som en viktig naturressurs for mange mennesker. Målet er bevaring og fornuftig bruk av våtmarker gjennom lokale, nasjonale og globale tiltak og internasjonalt samarbeid. Her er forbudet mot nydyrking av myr viktig, nettopp fordi en reell stans i nydyrking av myr vil være et av de viktigste skrittene Norge kan ta for å ivareta våtmark som ikke er vernet etter kongelig resolusjon.

Ikke minst vil det vise at vi tar konvensjonens forpliktelser om «wise use of wetland» alvorlig. Gjennom Ramsarkonvensjonen har Norge forpliktet seg til å fornuftig bruk av alle våtmarker i forvaltning og arealplanlegging. Nydyrking av myr bidrar til det motsatte. På Jæren har vi et relativt nytt eksempel på at tillatelse til nydyrking av et areal har minket buffersonen mellom dyrket mark og et naturreservat utpekt som Ramsar-område, nemlig Søylandsvatnet i Hå kommune. NOF påklagde Hå kommunes tillatelse, men vår klage ble bare delvis tatt til følge av Fylkesmannen. Vi ser dessverre at inngrep og påvirkninger utenfor vernegrensene, som påvirker naturverdier innenfor vernegrensene, ikke stanses med dagens regelverk for nydyrking. I sum kan rekken av dyrkingstillatelser som gis, som hver seg er relativt små, føre til en gradvis svekkelse av grunnlaget for det biologiske mangfoldet.

Biomangfoldkonvensjonen

Gjennom Aichi-målene er Norge bundet til en rekke forpliktelser den nye forskriften for nydyrking må ta alvorlig. Særlig er mål 2, 3, 4 og 5 relevante i denne sammenhengen. Vi gjengir de derfor i sin helhet, og ber om at de vurderes konkret opp mot forskriftsforslaget. Stikkordene her er strategi og planer knyttet til biologisk mangfold, utfasing av naturskadelige subsidier, produksjon innenfor trygge økologiske grenser og en kraftig reduksjon av tapsraten av naturlige habitater:

2. Senest innen 2020 er verdier knyttet til biologisk mangfold integrert i nasjonale og lokale strategier og planer for utvikling og fattigdomsreduksjon, og innarbeidet i nasjonalregnskaper og rapporteringssystemer.

3. Senest innen 2020 er virkemidler, inkludert subsidier, som er skadelige for biologisk mangfold, fjernet, faset ut eller endret for å minimere eller unngå negative konsekvenser, og positive virkemidler for bevaring og bærekraftig bruk av biologisk mangfold er utviklet og tatt i bruk på en måte som er konsistent og i harmoni med konvensjonen og andre relevante internasjonale forpliktelser, der det tas hensyn til nasjonale samfunnsøkonomiske forhold.

4. Senest innen 2020 har myndigheter, næringsliv og interessenter på alle nivå satt i gang eller gjennomført planer for bærekraftig produksjon og forbruk, og har holdt konsekvensene ved bruk av naturressurser godt innenfor trygge økologiske grenser.

5. Innen 2020 er tapsraten for alle naturlige habitater, inkludert skog, minst halvert og hvor mulig brakt ned mot null, og forringelse og fragmentering er betydelig redusert.

Kommentarer til forslag til endringer i forskrift om nydyrking

§ 1 (formål)

Departementet foreslår å flytte definisjonen av natur- og kulturlandskapsverdier som følger av gjeldende § 3 fjerde ledd til § 1. Forslaget innebærer ingen realitetsendring i forskriftens formålsbestemmelse. NOF støtter dette.

NOF ønsker å fjerne siste setning i paragrafen: «Det skal for øvrig legges vekt på å sikre driftsmessig gode løsninger.» Nydyrking er alltid gjort for å øke et gårdsbruks ressursgrunnlag. Forskriften om nydyrking bør sette rammer for dette ønsket, slik at klima- og naturhensyn ikke blir skadelidende for kortsiktige og lite helhetlige ønsker fra den enkelte grunneier. Setningen virker overflødig, og uthuler hovedintensjonen med nydyrkingsforskriften.

I denne sammenhengen ønsker NOF å understreke at jorda i de fleste våtmarker er rik på organisk stoff fordi det brytes ned langsomt i vannmettet tilstand. Drenering fører til mineralisering av torv som stort sett omformes til karbondioksid og vann. Som tidligere nevnt er våtmark og fuktmark (for eksempel beitemark og restarealer) viktig for fugler og naturmangfold. Ved å ta vekk siste setning i § 1 legges det større vekt på natur- og klimahensyn i nydyrkingsforskriften, og det understekes at dette setter klare grenser for ekspansjonsønsker.

§ 3 (definisjoner)

Departementet foreslår at det tas inn en ny definisjon av myr i § 3, fjerde ledd. Definisjonen er identisk med hvordan myr er klassifisert i AR5, og vil dermed omfatte både grunn og dyp myr.

Grunn myr har et torvlag mellom 30 og 100 cm, mens dypere myr har et torvlag på over en meter. Nydyrking av grunn og dyp myr gjør samme skade på klima i et kortere perspektiv, opptil 40 år

(Grønlund m.fl. 2017 – kronikk). Tidsaspektet er essensielt når man ønsker å stanse eskalerende, menneskeskapt klimaendring. Handlingsrommet er lite, og blir stadig mindre. Ut fra et klimaperspektiv er det derfor helt nødvendig å inkludere både dyp og grunn myr. Et generelt forbud mot nydyrking av myr vil ha en vesentlig større klimagevinst sammenlignet med et forbud som kun gjelder dyp myr. Dette er i tråd med forslaget til endring i forskriften for nydyrking forsøkt innført i 2010.

NOF ønsker å tillegge at effekten for naturmangfoldet ikke er avhengig om myra er grunn eller dyp. Dette bør tas med i vurderingene, og styrker departementets forslag om å ikke skille mellom myr med forskjellig torvtykkelse i forskriften.

Vi støtter endringsforslaget.

§ 5 (forhold av betydning for avgjørelsen)

NOF ønsker ikke at det skal bli enklere å få tillatelse til nydyrking på areal som **ikke** er myr. I nytt forslag til forskrift er setningen i første ledd, annet punktum tatt bort: «Ved denne vektleggingen skal det tas hensyn til om det på arealet er sjeldne miljøverdier og hvor sjeldne miljøverdiene er». Det må fortsatt være slik at sjeldne miljøverdier tas hensyn til lokalt i behandling av dyrkingssøknader.

NOF ønsker at siste setning i samme paragraf fjernes med samme begrunnelse vi gav for å fjerne siste setning i § 1. Setningen lyder «Ved avgjørelsen skal det for øvrig legges vekt på om det ut fra jordloven § 1 er ønskelig å styrke driftsgrunnlaget for driftsenheten, og om nydyrkingstiltaket legger til rette for driftsmessig gode løsninger.»

Setningen kan gi saksbehandlere i kommunene legitimitet til å tillate nydyrking, og vi får dermed ikke det forbudet mot nydyrking av myr som er ønsket. Vi har også erfaring med at dette argumentet trumfer saksutredninger fra kommuneadministrasjonen dersom saker om nydyrking kommer opp til politisk behandling. Slik § 5 nå er utformet, der det *presiseres at det skal legges vekt på driftsgrunnlaget*, vil dette ganske sikkert resultere i at nydyrkingstillatelser blir gitt i tilfeller der naturhensyn tilsier det motsatte.

§ 6. (når godkjenning ikke kan gis)

Departementet ønsker å endre bestemmelsens overskrift til "Begrensninger i adgangen til å nydyrke", da dette beskriver innholdet i bestemmelsen på en bedre måte. NOF har ingen innvendinger mot dette.

Departementet skriver at de legger opp til et generelt forbud mot nydyrking av myr, men at «Det kan gis dispensasjon i særskilte tilfeller». Dersom en dispensasjonsadgang innføres, kan det føre til samme resultat rundt nydyrkingstillatelser som i dag der nesten alle søknader innvilges. Dermed blir ikke hensynet til klima- og naturmangfold tillagt tilstrekkelig vekt.

Dispensasjonsadgangen skal knyttes til såkalte "særskilte tilfeller". Landbruks- og matdepartementet ber om innspill til eventuelle kriterier som skal legges til grunn for særskilte tilfeller. Dermed er ikke forskriftsforslaget fullstendig utformet, siden kriterier for evt. dispensasjoner mangler. Det betyr at det må gjennomføres ny høring etter denne førstegangshøringen.

Vi frykter at innføring av eventuelle kriterier som grunnlag for dispensasjon vil omfavne for vidt og åpne opp for lokale tolkninger, og at et forbud mot nydyrking av myr dermed ikke blir et reelt forbud. NOF ser ikke noe grunnlag for å gi dispensasjoner fra forbudet mot nydyrking av myr. Et slikt forbud må være absolutt så lenge det finnes alternativer til nydyrking av myr. En tredel av myrer under tregrensen er allerede tapt, og tapet har vært ekstra stort i områder som fremdeles er utsatt for sterke ønsker om nydyrking. I det hele tatt er det svært vanskelig å tenke seg kriterier som presiserer § 6 og dermed legger klare begrensninger på kommunenes skjønnsvurderinger.

At det åpnes opp for nydyrking i såkalt særskilte tilfeller kan teoretisk tenkes å omfatte et hvert forslag om nydyrking. Ønsket om nydyrking er stort i mange av landets pressområder: Jæren, Lista, det sentrale Østlandet, Trøndelag og deler av Nordland. Her finnes verdifulle restarealer som ligger i allerede dyrka områder, hvor nydyrking lokalt vil kunne oppfattes som særlig fordelaktig. Dermed vil ikke forskriften redde myr som restareal i pressområder om det åpnes opp for dispensasjoner.

Dersom det mot NOFs anbefaling, åpnes opp for dispensasjoner fra forbudet mot dyrking av myr, ønsker NOF at det defineres klare geografiske områder der dispensasjonene *ikke* skal gis. Slike områder kan defineres ut fra samlet belastning på naturmangfoldet i området (her kommer naturmangfoldlovens § 10 om samlet belastning til anvendelse).

I regioner der alternativene til nydyrking på myr er fåtallige, må et fremtidig jordbruk baseres på aktiviteter som ikke medfører ytterligere tap av våtmark.

Vi minner om at Klimameldingen Meld. St. 21 (2011-2012) *Norsk klimapolitikk og Stortingets budsjettvedtak for 2017* gir tydelige føringer for reell måloppnåelse. Særlig budsjettvedtaket er klar på at man ønsker en stans i nydyrkingen av myr, og det er departementets ansvar å se til at dette faktisk skjer.

§ 9 (saksforberedelse)

I fjerde ledd foreslås det å erstatte "miljøkvaliteter" med "natur- og kulturlandskapsverdier".

NOF støtter endringsforslaget.

§ 10 (vedtakets innhold)

Departementet foreslår å fjerne henvisningen til forvaltningsloven § 25 som fremgår av § 10 første punktum, da bestemmelsen etter departementets vurdering er overflødig. I andre punktum foreslår departementet å ta inn en henvisning til naturmangfoldloven § 7, da prinsippene for offentlig beslutningstaking som følger av bestemmelsen er sentrale i nydyrkingssaker.

NOF støtter endringsforslaget.

§ 12 (tilsyn og overtredelse)

I forskriften § 12 første ledd tredje punktum følger det at fylkesmannen skal varsle departementet dersom bruddet bør følges opp ved tvangsgebyr etter annet ledd. Departementet mener denne setningen kan tas ut, siden dette ansvaret ble delegert til Fylkesmannen i 2003, jf. FOR-2003-12-08-1479 § 3 (3)

NOF støtter endringsforslaget.

KILDER:

Bárcena, T.G., Grønlund, A., Hoveid, Ø., Sjøgaard, G., Lågbu, R.
NIBIO RAPPORT / VOL.: 2, NR.: 43, 2016

Framstad, E., Blindheim, T., Erikstad, L., Thingstad, P.G. & Sloreid, S.-E. 2010. Naturfaglig evaluering av norske verneområder. – NINA Rapport 535. 214 s.

Grønlund A., Hoveid Ø. og Mittenzwei K. (NIBIO) Myr dyrking, klimagasser og matproduksjon
Kronikk publisert i Natuonen 07.09.17. <http://www.nationen.no/article/myr dyrking-klimagasser-og-matproduksjon/>

Henriksen S. og Hilmo O. (red.) 2015. Norsk rødliste for arter 2015. Artsdatabanken, Norge

Lindgaard, A. og Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.

For Norsk Ornitologisk Forening

Kjetil Aa. Solbakken

Kjetil Aa. Solbakken, generalsekretær

Kopi:
Klima- og miljødepartementet
Miljødirektoratet